

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/192/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812203058
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812203058.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO 35 724 803, zast. C. K., s. r. o., so sídlom L., IČO XX XXX XXX proti odporcovi: Q. H., bytom S., V. E. XXXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: B. D. zast. S. R., s. r. o., so sídlom A., B. X, IČO XX XXX XXX, o zaplatenie 1.479,99 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 31. júla 2012, č.k. 4C/112/2012-51, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu **m e n í** tak, že navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 189,6 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka S. R., s.r.o., č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 20,11 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka S. R., s.r.o., č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením v prvom výroku zastavil konanie, v druhom výroku nariadil vrátenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 81,87 eur navrhovateľovi prostredníctvom Daňového úradu Bratislava a v treťom výroku vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie vo výroku o zastavení konania a vrátení súdneho poplatku odôvodnil tým, že navrhovateľ sa podaným návrhom dňa 22.02.2012 prostredníctvom splnomocneného zástupcu domáhal od odporcu zaplatenia 1.479, 99 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.169,55 eur od 29.06.2011 do zaplatenia. Súčasne s podaním návrhu zaplatil súdny poplatok vo výške 88,50 eur. Do tohto konania dňa 21.05.2012 vstúpil vedľajší účastník A.. a to na strane odporcu. Vedľajší účastník je vo veci zastúpený S. R., s. r. o., so sídlom A., A., IČO XX XXX XXX na základe splnomocnenia. Pred doručením návrhu vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu sa tento súčasne s oznámením o pristúpení vedľajšieho účastníka do konania vyjadril, v ktorom vyjadrení vzniesol námietku premlčania. Skôr, než začalo pojednávanie, navrhovateľ svoj návrh vzal späť v celom rozsahu, konanie žiadal zastaviť, o náhrade trov konania žiadal rozhodnúť podľa § 150 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Súd prvého stupňa v dôsledku späťvzatia návrhu pred začatím pojednávania konanie v zmysle § 96 O.s.p. zastavil. O vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi súd prvého stupňa rozhodol podľa § 11 ods. 3,4 Zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa 146 ods.2 veta prvá O.s.p. Z procesného hľadiska zásadne platí, že ak navrhovateľ vezme návrh späť, zaviniel zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania. V danom prípade navrhovateľ vzal návrh späť chronologicky po tom, čo do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu a po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom na strane odporcu. Aj keď navrhovateľ dôvod späťvzatia návrhu vo

svojom podaní, ktorým vzal návrh späť v celom rozsahu neuviedol, faktom zostáva, že sa tak stalo po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom na strane odporcu. Súd prvého stupňa mal za to, že v takomto prípade vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu na strane odporcu, patrí náhrada trov konania, ktorú mu je povinný nahradiť ten, kto zavinil zastavenie konania, t. j. v tomto prípade navrhovateľ. V tomto prípade má teda v zásade vedľajší účastník právo na náhradu trov konania. Inou otázkou je, či uplatnené trovy konania - trovy právneho zastúpenia boli vynaložené účelne. V tomto prípade bol súd prvého stupňa toho názoru, že vedľajšiemu účastníkovi v tomto prípade nepatrí právo na náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia, pretože ním vykonané úkony v tejto veci nepovažuje za účelne vynaložené. Vedľajší účastník na strane odporcu, ktorým je občianske združenie, pôsobiace na ochranu spotrebiteľa, zastúpené splnomocneným zástupcom, vstúpilo do konania bez toho, aby sa s odporcom v tejto veci skontaktovalo, podanie - vyjadrenie k návrhu je len všeobecným vyjadrením, ktorého obsahom sú všeobecné vyjadrenia, vznesená námietka premlčania sa uvádza len vo všeobecnosti bez uvedenia, na základe čoho a prečo sa námietka premlčania vznáša, a to v kontexte s rozhodujúcimi skutočnosťami, týkajúcimi sa tejto konkrétnej veci. Vyjadrenie k návrhu bolo podané v čase, kedy vedľajší účastník nepoznal obsah návrhu a jeho prílohy, vyjadroval sa k nemu pred dorúčením návrhu. Takýto postup, keď vedľajší účastník podáva obdobné vyjadrenia so všeobecným obsahom hromadne aj v iných veciach, súd považuje za neobvyklý. Súd prvého stupňa mal poznatok z iných konaní, že takéto všeobecné vyjadrenie bolo podané zástupcom vedľajšieho účastníka aj v iných súdnych konaniach, a to v čase, kedy sa vedľajší účastník neoboznámil s návrhom a jeho prílohami, a návrh mu nebol ani doručený.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi neboli priznané trovy konania, podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že uloží navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi prvostupňové trovy konania, ako i trovy odvolacieho konania v celkovej výške 241,58 eur. V odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci, a to v nesprávnej aplikácii ust. § 146 ods. 2 O.s.p. Zo späťvzatia návrhu na začatie konania nevyplýva, z akého dôvodu vzal navrhovateľ svoj návrh späť. Podstatným pre právne posúdenie veci je, že nárok, uplatňovaný navrhovateľom, nebol uplatňovaný dôvodne, resp. bol premlčaný podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd mal v tomto prípade o trovách konania rozhodnúť podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. a zisťovať, či návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a či navrhovateľ svojim nedôvodne podaným návrhom nezavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Tým, že navrhovateľ zoberal žalobu v celom rozsahu späť, zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, pričom sa tak nestalo pre správanie odporcu. Je nepochybné, že dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom aj v tomto prípade bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom spolu s vedomosťou, že dlh odporcu bol v čase podania návrhu premlčaný. Je zároveň nepochybné, že navrhovateľ sa od počiatku konania spoliehal na právnu negramotnosť spotrebiteľov a po pristúpení vedľajšieho účastníka a vznesení námietky premlčania bol nútený bez ďalšieho vziať svoj návrh späť. To znamená, že odporca bol v konaní úspešný vďaka úkonu vedľajšieho účastníka, za ktorý mu nebola napadnutým uznesením priznaná náhrada trov konania. Stanovisko, popierajúce význam právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, považoval za účelové a zjavne nesprávne. Výklad, ktorý by z uplatňovania práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, je nie iba absurdný, ale najmä odporujúci zákonom SR a tiež predpisom EÚ. Námietka premlčania pritom nebola daná zo strany hlavného účastníka a nemohla byť daná ani zo strany súdu. Námietka premlčania je právnou námietkou, vyplývajúcou z hmotnoprávných právnych predpisov. Bez právneho posúdenia veci a bez vznesenia námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka by v danom konaní nemohlo byť na ňu zo strany súdu prihliadnuté, pričom je možné a aj pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný obdobne, ako boli neúspešní mnohí ďalší spotrebiteľia, od ktorých navrhovateľ vymáhal premlčané nároky v prevažnej väčšine zo spotrebiteľských zmlúv, ktoré navyše obsahovali aj neprijateľné podmienky. Považoval za odporujúce zásade rovnosti podmienok v súdnom procese, zásade spravodlivosti súdneho procesu, ale aj dobrým mravom, aby navrhovateľovi so silným ekonomickým zázemím, ktorý žaluje spotrebiteľov, obvykle žijúcich často na hranici existenčného minima, o zaplatenie premlčaných záväzkov z neplatných spotrebiteľských zmlúv, súd priznával v týchto súdnych konaniach s rovnakým kauzálnym základom právo na náhradu trov právneho zastúpenia a občianskemu združeniu, pôsobiacemu v nepodnikateľskej sfére a konajúcemu výlučne na prospech spotrebiteľa, ktorý nemá, a zväčša si ani nemôže dovoliť právneho zástupcu, právo na náhradu trov právneho zástupcu nepriznal, a tým mu de facto odňal základné procesné právo na zastúpenie advokátom. Spochybnením opodstatnenosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka by

došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, zahŕňajúceho, okrem iného, aj tzv. "princíp rovnosti zbraní". Zároveň poukázal a rozhodnutia iných krajských súdov. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka (spotrebiteľského združenia - právnickej osoby) advokátom jasne deklaruje aj Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09, DEB Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH proti Spolkovej republike Nemecko. Navrhovateľ vo svojom späťvzati návrhu na začatie konania navrhoval, aby súd pri rozhodovaní o trovách použil ust. § 150 O.s.p. S týmto názorom navrhovateľa nesúhlasil. Pre aplikáciu tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby sa jednalo o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2MCdo 17/2009). V prípade, ak by sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, žiadal, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. pred vydaním rozhodnutia konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločností o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti, týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia, za následok úspech vo veci - ako o predbežnej otázke.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti potvrdil a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania. Uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je neúčelné a nadbytočné. Poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z.z. Z vlastných skúseností má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Trovy konania vedľajšieho účastníka teda nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené, a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Poukázal na ustanovenia Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, a na túto skutočnosť súd prvého stupňa správne prihliadol a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. K návrhu na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie v súvislosti s nárokom na náhradu trov konania združenia ako vedľajšieho účastníka uviedol, že tento návrh je nedôvodný a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnuté posudzovať účelnosť vynaložených trov konania.

Odporca sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podľa ust. § 220 O.s.p. zmeniť, a to bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu (ust. § 214 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd nerozhodoval o návrhu vedľajšieho účastníka na prerušenie konania, nakoľko vedľajší účastník žiadal prerušiť konanie len v prípade, ak by sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa.

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výrokoch o zastavení konania a o vrátení súdneho poplatku z návrhu odvolaním napadnuté nebolo, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvého stupňa v týchto výrokoch právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

V prejednávanej veci odvolací súd zo spisového materiálu zistil, že navrhovateľ sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrhom na začatie konania zo dňa 07.02.2012, ktorý bol doručený súdu prvého stupňa dňa 22.02.2012, domáhal proti odporcovi zaplatenia sumy 1.479,99 eur s príslušenstvom.

Je nepochybné, že právny vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bol založený dňa 08.03.2006 Úverovou zmluvou.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka podaním zo dňa 10.05.2012, ktoré bolo doručené na súd prvého stupňa dňa 18.05.2012, oznámil prvostupňovému súdu, že Spotrebiteľské združenie O. vstupuje v zmysle ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. Súčasne predložil plnomocenstvo pre advokátsku kanceláriu S. R., s. r. o., so sídlom A.. Zároveň vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku navrhovateľa a žiadal doručiť návrh na začatie konania, jeho prílohy a uplatnil si náhradu trov konania.

O návrhu na vyslovenie prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd prvého stupňa v predmetnom konaní nerozhodoval.

Právny zástupca navrhovateľa podaním zo dňa 24.07.2012, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 30.07.2012, vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a zároveň sa vyjadril k trovám vedľajšieho účastníka tak, že podľa jeho názoru konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Z ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je, alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie, ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené zákonom č. 384/2008 Z. z. (s účinnosťou od 15.10.2008) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva, že v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti, ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu Spotrebiteľské združenie Y. so sídlom v A. má oprávnenie vystupovať v predmetnom konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval v konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu, mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava, uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti, ako účastník, z toho možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má rovnako, ako akýkoľvek hlavný účastník, tiež právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia

návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pri tom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť návrhu vo veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zavinil zastavenie konania.

V prejednávanej veci nepochybne došlo ku zastaveniu konania v dôsledku späťvzatie návrhu na začatie konania navrhovateľom, pričom nebolo v konaní tvrdené, a ani zo spisu nevyplývajú žiadne okolnosti, ktoré by dávali podklad pre rozhodovanie o trovách zastaveného konania podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. Navrhovateľ je preto povinný podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. hradiť trovy konania ďalších účastníkov, teda aj vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

V tejto súvislosti odvolací súd zastáva právny názor, že v danom prípade nie je dôvodné aplikovať ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p., nakoľko v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné predpoklady pre postup súdu podľa tohto ustanovenia, a to existencia dôvodov, hodných osobitného zreteľa.

Pri použití citovaného zákonného ustanovenia ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok, aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu, a je odôvodnené tým, že by strohá aplikácia ustanovení o náhrade trov mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdomiam. Použitie tohto ustanovenia dopadá pritom na účastníka, ktorý by mal inak nárok na náhradu trov konania. Pri posudzovaní okolností, hodných osobitného zreteľa, sa podľa súdnej praxe prihliada na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov, teda nielen toho, ktorého by podľa všeobecných ustanovení mala postihovať povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj toho, koho majetková sféra by bola použitím tohto ustanovenia dotknutá. Zároveň možno uplatniť ako dôvody, hodné osobitného zreteľa, pre výnimočné nepriznanie náhrady trov tiež okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnuť na postoj účastníkov v konaní.

V prejednávanej veci nemožno za dôvody, hodné osobitného zreteľa, považovať okolnosti, spočívajúce v účelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Odvolací súd k tomu uvádza, že na účelnosť trov konania je súd pri rozhodovaní o náhrade trov povinný prihliadať v každom prípade, pretože náhradu trov konania možno priznať len v prípade, ak sa jedná o účelne vynaložené trovy.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu si uplatnil náhradu trov prvostupňového konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie zo dňa 10.05.2012, príslušný režijný paušál a DPH.

Spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Odvolací súd dospel k záveru, že účelné trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní pred súdom prvého stupňa predstavujú trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za 2 úkony právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia podľa plnomocenstva zo dňa 10.05.2012 a vyjadrenie a vznesenie námietky premlčania zo dňa 10.05.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. a/ a b/ citovanej vyhlášky v sume 2 x 71,37 eur (podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky zo žalovanej sumy 1.497,99 eur), 2 x príslušný režijný paušál á 7,63 eur podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky a príslušná DPH (20 % z odmeny a náhrad, teda zo sumy 158 eur) vo výške 31,6 eur podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky, vzhľadom k tomu, že právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom DPH. Celkovo tak účelné trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu predstavovali sumu 189,6 eur. Tieto trovy je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi navrhovateľ podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.

Pokiaľ by vedľajšiemu účastníkovi neboli priznané trovy právneho zastúpenia, jednalo by sa tým o porušenie ustanovení základných procesných predpisov Občianskeho súdneho poriadku, ale aj ust. čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s 142 ods. 1 O.s.p., kedy vedľajšiemu účastníkovi, ktorý bol v odvolacom konaní procesne úspešný a trovy odvolacieho konania si riadne uplatnil, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi vo výške 31,07 eur, a to za jeden úkon právnej služby - odvolanie zo dňa 05.11.2012 podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z., v znení neskorších predpisov, vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny (v danom prípade odvolanie bolo podané len proti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, teda rozhodujúca je suma, ktorú žiadal ako nárok uplatňovaný v odvolaní, a to trovy vo výške 189,6 eur), t. j. vo výške 9,13 eur, k tomu príslušný režijný paušál vo výške 7,63 eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky a príslušná 20 % DPH z odmeny a náhrad vo výške 3,35 eur podľa § 18 ods. 3 vyhlášky.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.